

Chương 123: Thánh Thần Và Ma Thần

(Số từ: 3501)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

12:21 PM 23/09/2025

Tôi ở lại cửa hàng của Eleris thêm một lúc, ngay cả sau khi đã viết xong lá thư.

“Eleris, cô có biết gì về Ma Thần Giáo Đoàn không?”

Tôi đã viết một cảnh trong đó tàn dư của Ma Thần Giáo Đoàn xuất hiện, nhưng tôi chưa bao giờ mô tả chi tiết Ma Thần Giáo Đoàn là gì. Tôi chỉ thêm vào một vài tình tiết về việc những kẻ tàn dư này cố gắng làm điều gì đó nhưng cuối cùng lại đụng độ với Ludwig—lúc đó đang đi du lịch trong kỳ nghỉ của mình—và bị tiêu diệt hoàn toàn.

Vì vậy, tôi thực sự không biết nhiều về họ vì tôi đã không xây dựng tổ chức của họ một cách tử tế.

Nghe tôi hỏi, Eleris nghiêng đầu một chút khi nhìn tôi.

“Sao đột nhiên ngài lại tò mò về Ma Thần Giáo Đoàn thế?”

Thái độ thắc mắc tại sao tôi đột nhiên lại tò mò về một thứ như vậy cho thấy dường như cô lo lắng rằng tôi đang nghĩ đến việc xây dựng thế lực bằng cách sử dụng Ma Thần Giáo Đoàn.

“Không, có vẻ như Ma Thần Giáo Đoàn đang trôi dạt trở lại vì những việc chúng ta đã làm hay đại loại thế.”

“Aa, ra là vậy.”

Eleris đặt tay lên cằm và nở một nụ cười tinh tế.

“Thưa Điện hạ, không có thứ gì gọi là ma thần cả.”

Hả?

Không có sao?

“...Không tồn tại? Hoàn toàn không?”

“Vâng, thưa Điện hạ.”

Có phải những thần linh đó đã trở thành một khái niệm không tồn tại vì tôi đã không xây dựng nó một cách phù hợp không?

Vậy, điều đó có nghĩa là các tín đồ của Ma Thần Giáo Đoàn tin vào những vị thần thậm chí không tồn tại sao?

Tuy nhiên, khi tôi mô tả cuộc đụng độ với tàn dư của Ma Thần Giáo Đoàn, tôi đã viết rõ ràng rằng họ đã sử dụng thánh lực. Làm sao họ có thể sử dụng thánh lực nếu vị thần mà họ tin vào thậm chí còn không tồn tại?

Điều này gần như là sự bất hòa về nhận thức.

Eleris bắt đầu giải thích thêm trong khi vẫn nở nụ cười tinh tế đó.

“Có một số tôn giáo ở Âm Địa, dù chỉ có một vài tín đồ, nên cũng có các linh mục. Nói cách khác, tôn giáo mà ác quỷ ở Âm Địa tin vào cuối cùng lại bị con người gọi là Ma Thần Giáo Đoàn.”

Gì cơ? Vậy ác quỷ cũng có tôn giáo, nhưng nếu ma thần không tồn tại, điều đó có nghĩa là ác quỷ tin vào những vị thần không tồn tại sao?

“...Nhưng cô nói rằng ma thần không tồn tại mà? Vậy ác quỷ có tin vào những vị thần không tồn tại không?”

“Không, không phải vậy.”

Eleris lắc đầu.

“Có hai thần linh mà ác quỷ tin vào khá nổi tiếng với con người—Đồ Sát Thần Suiran và Âm Thần Nox. Ngoài hai vị đó, còn có Bại Hoại Thần Kier và Hoả Tai Thần Tallard. Ngoài ra còn có Thù Hận Thần Egrsian, nhưng ngài ấy không được biết đến nhiều.”

Dù tôi đã học về Ngũ Đại Thần Giáo trong lớp học thần học của mình, nhưng họ không hề nói cho chúng tôi biết về sự tồn tại của các vị thần mà ác quỷ tin vào. Vì thế, đây là lần đầu tiên tôi nghe những cái tên đó.

“Vậy ý cô là không có ma thần là sao?”

“Họ đang bị xuyên tạc.”

Xuyên tạc.

Ý cô là gì?

“Có Ngũ Đại Thần Giáo được đại diện bởi năm thần linh. Chiến Thần Als, Thái Dương Thần Salaam, Nguyệt Thần Mensis, Thanh Khiết Thần Towan, và Anh Dũng Thần Ritter. Đó là năm vị đúng không?”

“...Hả. Ừm.”

“Đồ Sát và Chiến Tranh, Mặt Trăng và Bóng Tối. Mặt Trời và Ngọn Lửa, Hận Thù và Dũng Cảm, những khái niệm này khá giống nhau đúng không? Dĩ nhiên, Bại Hoại và Thanh Khiết là những khái niệm đối lập.”

Đồ Sát Thần và Chiến Thần.

Ám Thần và Nguyệt Thần.

Hoả Tai Thần và Thái Dương Thần.

Thù Hận Thần và Anh Dũng Thần.

Bại Hoại Thần và Thanh Khiết Thần.

Chúng hoặc là đối lập hoặc có một cảm giác tương tự.

Chúng thực sự không có liên quan sao?

Eleris nhìn tôi và mỉm cười.

“Con người không muốn thừa nhận ác quỷ cũng tin vào cùng Ngũ Đại Thần Giáo như họ, vì vậy họ bắt đầu bằng cách thay đổi tên của các vị thần. Họ thờ phụng thần Als, nhưng Als đó thực ra là Đồ Sát Thần Suiran. Mensis mà họ tin vào thực ra là Âm Thần Nox. Và trong trường hợp của Towan, họ đã thay đổi hoàn toàn khái niệm của ngài ấy.”

Một số người đã phát hiện ra đức tin của ác quỷ không muốn thừa nhận rằng họ thực sự tin vào cùng một vị thần như chính họ; do đó, họ đã thay đổi tên các vị thần của họ theo ý muốn.

“Và sau khi sự liên lạc giữa hai Địa Vực bị cắt đứt, họ bắt đầu thay đổi hệ thống tín ngưỡng của ác quỷ và gọi nó theo bất cứ cách nào họ muốn. Kết quả là, điều này đã trở thành sự thật đối với con người. Thậm chí có một số người bắt đầu tin vào đức tin sai lầm đó. Đó là các tín đồ của Ma Thần Giáo Đoàn.”

Ma Thần Giáo Đoàn không liên quan gì đến đức tin thực sự của ác quỷ. Trong số ác quỷ, những kẻ có đức tin thực sự tin vào Ngũ Đại Thần Giáo và thậm chí còn không biết ma thần được cho là gì.

Con người không muốn thừa nhận rằng họ thờ phụng cùng một vị thần với ác quỷ, vì vậy họ muốn làm cho các vị thần của mình khác biệt rõ rệt so với ác quỷ. Do đó, họ đã tạo ra sự tồn tại nhân tạo đó, ma thần.

Như thế, họ có thể gọi các thần linh của ác quỷ là những kẻ tà ác và các vị thần của chính họ là những vị thần chân chính. Tuy nhiên, có một số người đã bắt đầu đi theo ma thần giả tạo sau khi nhìn thấy sự thật bịa đặt đó. Họ đã hình thành nên Ma Thần Giáo Đoàn.

“...Vậy, Ma Thần Giáo Đoàn thực ra là độc nhất đối với con người.”

“Đúng vậy, thưa Điện hạ. Chúng ta thực sự tin vào cùng một vị thần.”

Không có ma thần.

Những người tin vào Chiến Thần Als và những người tin vào Đồ Sát Thần Suiran cuối cùng đều tin vào cùng một thực thể. Nox và Mensis cũng không khác.

“Vậy lý do những người tin vào ma thần có thể sử dụng thánh lực là vì cuối cùng họ vẫn tin vào Nox hay Mensis, Suiran hay Als, và cứ thế. Họ đã nhận được thánh lực từ các vị thần khác bằng cách sử dụng ma thần như một loại vật trung gian.”

“Đúng vậy, ngài nói đúng. Tuy nhiên, bản chất của sức mạnh này thay đổi tùy thuộc vào cách nó được sử dụng.”

Vậy, cuối cùng, ngay cả khi họ sử dụng cùng một thánh lực, nếu họ sử dụng nó cho những mục đích xấu xa, nó sẽ biến thành một sức mạnh tà ác. Ngay cả khi họ thờ phụng cùng một thực thể, cách họ biểu hiện thánh lực có thể hoàn toàn khác nhau.

Thánh lực của Ma Thần Giáo Đoàn và các linh mục của nó đã biểu hiện bản thân như vậy.

“Vậy thì thực ra không có lý do gì để đàn áp Ma Thần Giáo Đoàn đúng không?”

“Về cơ bản là vậy, vì họ thực sự thờ phụng cùng một vị thần, nhưng ngài thực sự nghĩ rằng điều đó sẽ xảy ra sao?”

Eleris nghiêng đầu, mang một biểu cảm mơ hồ.

“Con người sẽ không bao giờ thừa nhận rằng những ma thần mà họ tạo ra thực sự là cùng một thực thể với các Thần của họ. Vì thế không, điều đó có lẽ sẽ không xảy ra.”

Nếu một người nào đó bôi nhọ hoặc phủ nhận ma thần, điều đó thực ra có nghĩa là họ đã xúc phạm chính các vị thần của mình. Con người, đặc biệt là các linh mục và Thánh Kỵ Sĩ, sẽ không bao giờ thừa nhận sự thật này.

“Ngoài ra, hầu hết các tín đồ của Giáo Đoàn đó đã có được sức mạnh bằng cách cầu nguyện một thực thể được ngụ trang thành một ma thần vì những lý do không chính đáng. Không có gì đảm bảo rằng họ không nguy hiểm.”

Không ai sẽ gia nhập Ma Thần Giáo Đoàn với ý định tốt đẹp. Trên thực tế, họ sẽ biến thành những người rất nguy hiểm sau khi họ thực sự có được sức mạnh—họ sẽ sẵn sàng sử dụng bất kỳ phương pháp mờ ám và tà ác nào có thể.

“Do đó, dù ma thần như vậy không tồn tại, nhưng với mọi thứ đang diễn ra, chúng cũng có thể được coi là có tồn tại.”

Chúng không có thật, nhưng chúng cũng có thể được coi là có.

Ma thần là những khái niệm được tạo ra bởi con người, nhưng nó vẫn ảnh hưởng đến thế giới thực.

Vì vậy, ngay cả khi đó là Ngũ Đại Thần được nguy trang dưới danh nghĩa ma thần, thì nó cũng không thực sự khác biệt nhiều so với việc chúng thực sự tồn tại.

“Ngay cả khi giáo lý của họ có ý định tốt, thì việc có đức tin vào chúng không nhất thiết là một điều tốt.”

Eleris mỉm cười.

Luật pháp của họ có thể tốt, nhưng đức tin vào những luật đó không nhất thiết là tốt.

Lời nói của Eleris đã khắc sâu vào lòng tôi.

Cuối cùng, những ảo ảnh được gọi là ma thần đã dẫn đến sự ra đời của Ma Thần Giáo Đoàn rất có thật.

“Phức tạp thật.”

“Vâng, đó là một vấn đề khá phức tạp.”

Cuối cùng, mong muốn của con người để tách mình ra khỏi ác quỷ đã làm nảy sinh ra những ma thần không tồn tại từ trước, và

vì điều đó, Ma Thần Giáo Đoàn—kẻ phục vụ những vị thần này vì những lý do không trong sạch—đã xuất hiện.

Điều này thực sự là do con người gây ra, nhưng cuối cùng họ lại tự gây họa cho chính mình. Nếu các tín đồ của Ma Thần Giáo Đoàn thực sự tình cờ gặp ác quỷ và chúng nói cho họ biết chúng thực sự tin vào điều gì, những tín đồ đó có lẽ sẽ phản ứng như sau: ‘Mấy tên khốn này đang nói cái quái gì vậy? Nox và Suiran là ai cơ chứ?’

Trong cái góc rể, nếu các vị thần thực sự quan tâm đến cách thánh lực của họ được sử dụng, các tín đồ của Ma Thần Giáo Đoàn thậm chí sẽ không thể sử dụng những sức mạnh này.

Tuy nhiên, họ không quan tâm—giống như Olivia đã kết luận trong lúc tuyệt vọng của mình.

Ngũ Đại Thần cho mượn sức mạnh của mình cho bất cứ ai tin vào họ, nhưng họ không quan tâm họ sử dụng chúng để làm gì; đó là lý do tại sao các linh mục tham nhũng và tổ chức này được gọi là Ma Thần Giáo Đoàn có thể tồn tại.

“Họ là thần linh, và vậy mà họ lại ban sức mạnh một cách tùy tiện cho bất cứ ai tin vào họ. Chẳng phải điều đó quá vô trách nhiệm sao?”

“Ngài muốn làm gì với nó? Có lẽ ngay từ đầu họ đã được tạo ra như vậy.”

Rốt cuộc, những lỗi hỏng được tạo ra bởi sự tự mãn của tôi đã được lấp đầy như vậy. Điều đó giải thích tại sao các linh mục tham nhũng vẫn có thể sử dụng thánh lực của họ và làm thế nào Ma Thần Giáo Đoàn có thể tồn tại ngay cả khi tôi đã không xây dựng các ma thần đó một cách tử tế. Cũng có những phần trong bản gốc mà những linh mục tham nhũng đó cũng xuất hiện, không chỉ các tín đồ của Ma Thần Giáo Đoàn.

Làm thế nào mà các linh mục tham nhũng có thể sử dụng thánh lực?

= Các Thần Linh không thực sự quan tâm đến con người hoặc những gì họ làm.

Ma Thần Giáo Đoàn là gì? Tại sao không giải thích rõ ràng hệ thống tín ngưỡng của họ?

= Thực ra, họ tin vào cùng một vị thần, ừm.

Cuối cùng, cái tình huống chết tiệt đó được tạo ra vì lỗi viết truyện vô trách nhiệm của tôi.

Do đó...

Người đáng trách cho tất cả là tôi.

Mọi thứ tôi làm thực ra đều quay lại cắn tôi.

Tất cả là lỗi của tôi.

Đó là một sai lầm thực sự lớn.

Tôi chỉ tình cờ hỏi về Ma Thần Giáo Đoàn và thực sự đã tìm ra sự thật khá sốc. Sự tạo ra nhân tạo của ma thần vì con người đã xuyên tạc các tôn giáo của ác quỷ. Mặc dù chỉ có một vài người trong số ác quỷ theo một tôn giáo, nhưng họ thực sự cũng tin vào ngũ đại thần.

Sự hiểu lầm đó đã phát triển sâu sắc đến mức không một người nào thực sự biết sự thật nữa. Và nếu ai đó tuyên bố những điều như vậy, thì không chỉ Thần Điện Hiệp Sĩ mà toàn xã hội sẽ muốn người đó phải chết. Chấp nhận một điều như vậy là sự thật cũng giống như phủ nhận toàn bộ lịch sử tôn giáo của họ.

Con người sẽ không bao giờ thừa nhận rằng họ có cùng một hệ thống tín ngưỡng với ác quỷ.

Vì vậy, tóm lại, tôi đã đồng ý với Eleris rằng dù không có thứ gọi là ma thần, nhưng chúng vẫn tồn tại. Ma Thần Giáo Đoàn đã là một thế lực rất nguy hiểm rồi.

Nếu các tín đồ của Ma Thần Giáo Đoàn, những người mong muốn thế giới sụp đổ, tin vào các vị Thần một cách méo mó như vậy, họ tuyệt đối phải bị ngăn cản khỏi việc đạt được những gì họ muốn làm.

Tôi đã trao lá thư từ Valier cho Charlotte, người đã trở lại Temple vào khoảng tối Chủ nhật.

“...Cậu đã gặp cậu ấy trực tiếp chưa?”

Charlotte dường như đang tự hỏi liệu tôi có thực sự gặp Valier hay không.

“Không. Tôi chỉ nhận được thư trả lời này từ người đó.”

“Tôi hiểu rồi... Vâng, cảm ơn cậu, Reinhardt.”

Charlotte trở về ký túc xá của mình với lá thư được ôm trong vòng tay như thể đó là báu vật quý giá nhất thế giới.

Tôi cảm thấy như có một cái gai mắc trong tim. Có vẻ như tôi vẫn chưa trở nên chai lì.

Nó chắc chắn rất nhói.

Tôi không thực sự biết bắt đầu từ đâu với Charlotte, người muốn tìm kiếm những tín đồ tin đồn của Ma Thần Giáo Đoàn và thành viên của Lực lượng Cách mạng bên trong Temple. Tôi quyết định đợi Charlotte tiếp cận tôi trước.

Đã là tháng Sáu rồi.

Lúc đó chắc chắn là mùa hè.

Điều đó có nghĩa là sự phát triển phù hợp với những ảo tưởng nhất định của mọi người đã xảy ra.

Thứ Hai. Khi đến giờ học chung của chúng tôi...

“Vì thời tiết ngày càng nóng hơn, chúng ta sẽ thay thế các lớp thể dục của mọi người bằng các buổi học bơi kể từ ngày hôm nay.”

Theo ý kiến cá nhân của tôi rằng các buổi học bơi là không thể thiếu trong mùa hè đối với một cuốn tiểu thuyết thuộc thể loại học đường, ông Epinhauser đã thông báo rằng tất cả các lớp thể dục sẽ được thay thế bằng các buổi học bơi kể từ ngày hôm đó.

“Ôi!”

Người phản kích nhất về sự phát triển này là Kono Lint. Lý do cho sự hưng phấn của cậu khá rõ ràng, vì vậy điều đó đã khiến cậu nhận được một số cái lườm từ các cô gái, kết thúc bằng việc cậu chỉ gãi đầu một cách lúng túng. Có vẻ như cậu không thể tránh khỏi việc bị các cô gái ghét.

-Các lớp học bơi sẽ dễ dàng hơn nhỉ?

-Thế sao?

-... Tôi không biết bơi.

Tất nhiên, các nữ sinh của Lớp A dường như khá hài lòng với việc các bài tập thể lực địa ngục đã được đổi thành lớp bơi. Tất cả ngoại trừ Ellen, người có tài năng chiến đấu.

Chà.

Chẳng phải bơi lội thực ra là môn thể dục tốn sức nhất so với bất kỳ bài tập nào khác sao?

Chúng tôi sẽ không chỉ chơi đùa trong hồ bơi; đó vẫn là huấn luyện mà, biết không?

Chúng tôi có tiết thể dục sau bữa trưa.

Sau khi mọi người thay đồ bơi, chúng tôi tập trung tại hồ bơi ngoài trời. Các lớp thể dục được cả học viên Lớp A và B cùng tham gia, vì vậy có 22 học viên năm nhất đã tụ tập ở đó.

Dù sao, tôi đã nghe nói họ sử dụng nước mưa thu được làm nước cho hồ bơi, vậy họ có thu thập nó từng chút một cho đến lúc đó và sử dụng hết một lần không? Sẽ không có vấn đề gì về chất lượng nước vì họ thường xuyên sử dụng ma pháp thanh lọc lên nó, hoặc tôi đã nghe như vậy.

Có vẻ như họ đã dọn dẹp và sắp xếp lại toàn bộ khu vực hồ bơi trước khi các lớp học bơi bắt đầu. Họ đã dỡ bỏ các ghế dài để tắm nắng, nhưng có một số chiếc ô che nắng.

Cả giáo viên và trợ giảng phụ trách các lớp thể dục của chúng tôi cũng mặc đồ bơi—có lẽ họ sẽ đóng vai trò như những người cứu hộ kể từ lúc đó.

Quần bơi của các chàng trai có kiểu cắt vuông, và đồ bơi của các cô gái cũng chỉ là đồ bơi bình thường; chúng đều có màu xanh hải quân. Chúng chỉ là những bộ đồ bơi đơn giản với một thiết kế trơn; không có gì đặc biệt về chúng, và vậy mà vẫn có một số nam sinh vô thức quay lại nhìn.

Trong số tất cả chúng tôi, có một người nổi bật nhất.

“Cô Grantz, tôi tin rằng cô đã nghe nói rằng việc mặc đồ bơi cá nhân là bị cấm.”

Giáo viên thể dục đã chỉ đích danh Liana de Grantz, người nổi bật khá nhiều—cô đang mặc một bộ bikini quây màu trắng.

Cô thậm chí còn là người cuối cùng bước ra khỏi phòng thay đồ.

Nó trông rất hợp với cô ấy, nhưng cô chắc chắn nổi bật khi là người duy nhất mặc một thứ như vậy.

“...Bộ đồ mà tôi được phát quá nhỏ, và tôi không thể mặc nó. Vì vậy, tôi đã mang bộ của riêng tôi từ ký túc xá.”

À, vậy ra đó là lý do tại sao cô mất nhiều thời gian đến thế.

Khi nghe thấy bộ đồ bơi quá nhỏ đối với cô ấy, cả nam và nữ sinh đều bắt đầu nhìn chăm chăm vào Grantz. Mãi cô run rẩy một chút, có vẻ hơi xấu hổ.

Ừm. Nó có lẽ là quá nhỏ. Điều đó đủ hợp lý. Tuy nhiên, nó đã được phát cho chúng tôi vào đầu học kỳ, nhưng nó đã quá nhỏ đối với cô sao...? Cô vẫn đang lớn nhiều đến vậy sao?

Giáo viên thể dục hơi bối rối khi nghe rằng bộ đồ bơi của cô đã quá nhỏ đối với cô ấy.

“...Thế thì, khụ. Cô nên lấy một bộ đồ bơi mới có kích cỡ phù hợp sau. Tôi sẽ cho phép nó chỉ lần này thôi.”

“Vâng.”

Cuối cùng, các lớp học bơi đã bắt đầu với Liana, người duy nhất mặc bikini.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé và có thể đọc tiếp tại Wattpad trước một chương với id tên @Tienlucc.)

*THẤY HAY CÁC BẠN CÓ
THỂ ỦNG HỘ TÔI QUA:*

BIDV

VietQR

NGUYEN TIEN LUC

6910814828

BIDV - CN DONG THAP PGD MY THO

Nguyễn Tiến Lực

SĐT: *****550

QR Nhận Tiền

Nhận tiền từ mọi Ngân hàng và Ví điện tử

mo
mo

VietQR

Thanks For Reading